

In woord en draad

Een brief aan
Marguerite Tiste

MICCA

Lieve Marguerite,

Drieëntwintig jaar was je.

Ik blijf bij dat getal hangen, Marguerite. Drieëntwintig. Een leeftijd waarop een leven nog zoveel kanten uit kan, waarop er nog zoveel niet gebeurd is. En toch staat achter jouw naam een datum die alles afsluit: 27 juni 1671.

Je woonde in Ellezelles. Zestig jaar waren er inmiddels verstreken sinds zes vrouwen uit hetzelfde dorp op één dag werden veroordeeld wegens hekserij. Hun namen waren nog maar nauwelijks geschiedenis geworden toen ook die van jou in de gerechtelijke registers terechtkwam.

Je proces bracht je naar Mons. Daar werd je op 27 juni 1671 terechtgesteld op beschuldiging van hekserij. Van het leven dat aan die dag voorafging, zijn maar weinig persoonlijke sporen terug te vinden. Je naam bleef. Je leeftijd. Je woonplaats. En de manier waarop je leven eindigde.

Toen ik voor jou begon te breien, koos ik kleuren die stil en aards zijn. Beige, zwart en grijs. Kleuren die niet om aandacht vragen. Maar gaandeweg verschenen er kleine gekleurde draadjes tussen de steken. Rood, groen, blauw, geel. Hier en daar, zonder regelmaat. Ik vond dat ze moesten blijven.

Misschien omdat jij zo jong was.

Het zijn maar kleine streepjes. Ze vertellen niets over wie jij was. Ik wil je geen karakter geven dat ik niet uit de bronnen kan halen en geen dromen verzinnen waarvan niemand heeft opgeschreven dat je ze had. Maar in mijn breiwerk mocht naast al dat gedempte toch iets levendigs verschijnen.

Ook de ruit keert steeds terug. Twee brede stroken lopen rondom de slip-over, gebreid in averechtse jacquard. De draden blijven zichtbaar aan de buitenkant en de lijnen zijn daardoor niet scherp. Het motief lijkt bijna geweven, alsof een ouder stuk stof in het breiwerk werd opgenomen.

De ruit is een oud motief dat door de eeuwen heen verschillende betekenissen heeft gekregen. Ze werd verbonden met vrouwelijkheid, vruchtbaarheid, nieuw leven en bescherming.

Voor jou denk ik vooral aan bescherming en nieuw leven.

Twee dingen die naast jouw naam wrang klinken.

Daarom wilde ik geen volmaakt kledingstuk voor je maken. De draden mogen zichtbaar zijn. De kleuren mogen onverwacht opduiken. Het patroon hoeft niet overal even strak te lijken. Jouw slip-over draagt geen afbeelding van jou en probeert niet te vertellen hoe je eruitzag of wie je was.

Hij draagt alleen jouw naam.

Marguerite Tiste.

Een jonge vrouw uit Ellezelles die 23 jaar oud was toen haar leven op 27 juni 1671 werd beëindigd.

Meer dan drieënhalve eeuw later voeg ik daar iets kleins aan toe: een paar gekleurde draadjes tussen de steken. Niet als herinnering aan een leven dat ik voor jou kan invullen, maar aan het leven dat er was.

Liefs,

Mieke